

raldirektøren som med den Departementschef, der har Revisionen under sig —, rimeligvis gaa ud paa, at der nedlægges et Kontor blandt de nuværende Revisionskontorer, medens der i Administrationen absolut vil tiltrænges det Kontor, der her er Tale om. Den anden Ordning er en Nødhjælp, men naar det fra alle Sider maa erkendes, at dette Kontor tiltrænges, forstaar jeg ikke, hvorfor man ikke vil bevilge det, og jeg kan ikke tro andet, end at ogsaa min ærede Forgængers Udtalelser maa have nogen Betydning i denne Sag for hans Meningsfæller.

Svendsen: Det er en Misforstaaelse af den højtærede Indenrigsminister at tro, at det skal være Lønnen for hans Villighed til at tage Spørgsmaalet om en fuldstændig Omordning op til grundig Overvejelse, at vi stiller os modvillige her. Der ligger intet som helst andet bag vor Modstand end vort saglige Syn paa Forholdet. Nu sagde den højtærede Minister, at ved en Omordning vilde der rimeligvis blive et Kontor for meget i Postvæsenets Revision. Det tror jeg ogsaa, men jeg finder, at det da vilde være en udmærket Anbringelse af den paagældende Kontorchef og det tilhørende Personale, som er indarbejdede i disse Sager, idet de ikke i mange Aar har beskæftiget sig med andet, at flytte dem over i Centraladministrationen. Hvad skal ellers den paagældende Kontorchef benyttes til?

Den højtærede Minister siger, at det er nødvendigt for Arbejdets Udførelse, at der i Generaldirektionen foretages en Deeling af det. Det er muligt, at den i Lovforslaget foreslaaede Ordning kan bidrage noget hertil — det bliver nu meget lidt —, men vi vil heller ikke modsætte os, at der kommer et Kontor til, vi vil blot ikke have det slaaet fast, at dette særskilte Kontor skal være stedsevarende. Vi har ikke det mindste imod, at det oprettes, og at en Mand konstitueres som Kontorchef til at lede Arbejdet der, men han maa kunne gøre dette med akkurat samme Dygtighed og Samvittighedsfuldhed, enten han er konstitueret Kontorchef, eller han er endeligt udnævnt til det Embede. Det, vi vil sikre os, er, at der ikke skal være foregrebet noget. Dette Standpunkt synes jeg, man rent sagligt ikke kan sige noget imod, og jeg vilde have været glad, om den højtærede Indenrigsminister havde kunnet gaa ind paa den Betragtning. Jeg tror, at vi saa foreløbig havde været ude over Vanskelighederne, og at den Ordning

vilde have været tilfredsstillende i den Tid, der vilde forløbe, til vi kunde faa en bedre.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem siger, at det i Sandhed ikke er Lønnen for min Villighed til at medvirke til en Omordning, at man gaar imod Lovforslaget. Det forstaar jeg meget vel. Men det ærede Medlems Standpunkt er dette: Jeg erkender, at der tiltrænges et Kontor derope, men da vi nu har faaet et Tilsagn om, at man vil gaa med til en Omordning, ønsker vi ikke at indrette dette Kontor. Det er det, jeg siger: min Erklæring om Villighed til at medvirke til en Omordning benyttes til at hindre det, som i Øjeblikket tiltrænges.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 38 Stemmer mod 26.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3626).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordføreren:*

Til § 2.

1) Efter Ordene „Kolonien Odelæggelse“ i 1ste Stykke, 12te Linie, sættes „,“ og Resten af Paragraffen affattes saaledes: „og vedkommende Ejer kan ikke modsætte sig, at saadan Odelæggelse finder Sted.

Findes Kolonien i en anden eller i andre Kommuner end den eller dem, hvori Skaden er sket, sender Kommunalbestyrelsen Klagen tilligemed Vurderingsmændenes skriftlige Erklæring til Kommunalbestyrelsen for den Sognekommune, hvori Raagekolonien findes, med Anmodning om, at vedkommende Kommunalbestyrelse vil foranledige den eller de Raagekolonier, hvorfra Skaden hidrører, ødelagt imod at faa Udgifterne herved refunderet efter Reglerne i § 4.

Hvis hverken Ejeren (Brugeren) af de